

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 49**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

efter Kapitel. Är det tillgods, är det, är det
allt jag funnit har jag skrivit, skrivit
om, varit för en förfärligt vilat. Om jag
lyckas finna allt det jag ej. Men följande har
ju blifvit en del omskrifning och jag har ej
sett på ditt manuskript. Är det ej förfärligt.
Det häns namn en synd, och jag var ej för
det, orkar ej, ty jag måste i näng bl. ma
redan. Sänd för all del åter min bönjan.
Jag minste alldeles namn du sade, att du
skulle ha berättat om det varit en möjlig-
het, därför tag blanda mig så mycket vär-
re - Jag vet knappast hur det går om jag
hinner sända dig det öfriga. Det blir
nag tid att arbeta på det i samman. Vi
ha ej sett detta för några gång. Men är
det bara Techniken, som skall ha det.
Jag ville gärna ha liten benämning hjälps
och jag vill arbeta på det kvarje rekord,
som återstår. Jag tror nog att du ändå gjort
nyttan — — — — —

427

427
Käraste!
Minnen, tusen tack för brevet. Jag
skall säga dig något mer, jag är ej för
mina gemningar tillräckligt. Det är
mussagen. Blodet kokar i mig, jag
är ej and eller slakt, men jag är alle-
les ur jämnvikt. Jag tag emot din kritik
och öfven journalens som om jag skulle
på slag och litas brevstäm om egen -
Kärlek. Jag kunde ej tala förmält
med mig själv. Jag känner en be-
ständig kokning någonstades i kroppen
och det verkar på mina nervar. Jag
blir öfvernaturligt restämnd för in-
genting, det är visst så med folk som
ej tal had. Om jag ej måste arbeta nå
nare det icke, men nu hjälper det ena
upp det andra -

Jag vill dock också säga att jag
har stor nytta af Kurser. Du skulle
vara stolt om du såge mig gå. Ar-
men är nästan brenn. Det måtte
vara en underligt skicklig Karl. Vet
du hur Rau gnäcka en muskel med
all makt så att man tror den ska
ta led och den blir röd. Jag in-
man kan Rau kunde jag ej gå till Fisk-
säger. Men som sagt jag är obill-
räknelig.

Det var mycket snällt att du afvorsat-
te, det var nog hela felet med det andra.
Du skall se, att man Ränner igen di-
na ord, men ej dina bakstäpver. Bli det
så främmende ord så: Ränner jag även
ej. Jag får stapva mig fram och allt

låter tungt och tråkigt. Och så Rau jag
ej begripa hvad den misser med att säga
att det är bra. Jag ville, att du skulle
försöka. Det här Rau jag så väl vara
med om. Glax har näkert rätt med Schweitz.

Jag skulle vilja skriva dig litet stör-
re jämförelser och du kan dock bra nog.
Men du vet ju hvad du har för gåfvor och
duglighet i jämförelse med andra människor
hur Rau du ska vara ofruddad. Tro bara
att du får allt hvad du änskar, rättvisan ska
så får du det nog. Du säger att du är det,
men jag Rau aldrig tro det. Bara glömma
det, ser du.

Om skall jag säga att efter ditt bref om
första Kapitlet fick jag en samvetsattad. Så
hänjade jag gå igenom rida efter rida. Kapitel